

V nové školce

Změna není jednoduchá pro nikoho, pro dospělé a ani pro děti. Svě o tom ví i malý Tommy, který se s rodiči přestěhoval z Ameriky do České republiky. Nastal čas, kdy musí nastoupit do nové školky, protože si maminka našla práci. Na jednu stranu se těší, s dětmi si hraje rád, ale jak se domluví, když skoro vůbec neumí česky? Může si takto vůbec najít kamarády?

Tommy se před nějakým časem přestěhoval s rodiči z Ameriky do České Republiky. Tatínek dostal pracovní nabídku a rozhodl se ji přijmout. Proto prodali dům, zabalili všechny potřebné věci, které se rozhodli vzít si s sebou přes oceán do nového domova a přestěhovali se. Tommy byl s maminkou nějaký čas doma, ale ta si teď našla novou práci a tak musel do školky. Měl moc rád ostatní děti, rád hrál hry a povídal si s kamarády, ale teď to bude jiné, protože věděl, že nebude vůbec nikomu rozumět. Maminka ho sice za tu dobu doma naučila pár českých slov, ale moc si je nepamatoval a nedávaly mu smysl. Ráno vstal, oblékl si své oblíbené tričko, seběhl ze schodů rovnou do jídelny, kde už na něj na stole čekala snídaně. Maminka mu chtěla jeho den zpříjemnit a tak mu udělala jeho oblíbené palačinky. Dokonce mu na jednu z jahod vytvarovala i usmívající se obličej. Tommy snědl dvě palačinky, zhluboka se nadechl a řekl. *I'm a little bit scared.* (trošku se bojím). Maminka se na něho usmála a snažila se mu dodat kuráž, moc dobře věděla, jak těžké to bude. Vždyť jít do úplně nové školky je samo o sobě velká věc a navíc do školky, kde všichni mluví česky! Ale byla si jistá, že Tommy to zvládne a navíc paní učitelka uměla trošku anglicky a maminku s tatínkem ujistila, že Tommymu pomůže, jak jen to půjde, aby se cítil dobře a rychle si zvykl. Vyšli z domu a Tommy se celou dobu držel maminky za ruku. “Doborý den, doborý den” snažil se vzpomenout si na pozdrav, který ho maminka učila. “Dobry den” napověděla mu a pohládila ho po vlasech. “Dobry den” zopakoval skoro správně. Když přišli do školky, u dveří už na ně čekala paní učitelka. Tommy, chtěl ukázat, že se naučil pár slov česky. Ale jak byl nervózní, vzpomněl si jen na část a tak zavolal: “Den” a usmál se od ucha k uchu, aby to nějak vylepšil. “Dobry den, Tommy” odpověděla paní učitelka a zavřela za nimi dveře. “Tak pojd’ už, na tebe čekáme. Děti se na tebe moc těší”. Jen co Tommy uslyšel tolik cizích slov zase znejistěl. “It is going to be OK” (*Bude to dobré*). Snažila se ho povzbudit maminka. Tommy jí slíbil, že to zkusí a že bude statečný a taky to chtěl splnit. Zvládl školku v Americe, zvládne ji i tady. Řekl si. A tak chytl za ruku paní učitelku, pořádně si ji prohlédl, aby si ji zapamatoval, zamával ještě mamince a šel. Vstoupil do třídy a uviděl spoustu dětí. Některé si hrály na koberci s hračkami, jiné kreslily obrázky a jeden chlapec seděl v koutku a stavěl si koleje. Tommy se zaradoval, vláčky miloval, však jich taky doma měl hromadu, ale byly ještě nevybalené někde v krabicích. Zatahal paní učitelku za ruku a ukázal na chlapce. “Chceš si hrát s vláčkama?” zeptala se paní

učitelka a byla ráda, že se nebojí. Přišli až k chlapečkovi, který se zrovna pokoušel postavit most a pořád mu padal. “Dobry, den. Tommy” řekl Tommy a ukázal na sebe. Maminka ho učila, aby se na začátku aspoň takto představil. “Tommy, say Ahoj” poradila mu paní učitelka. “Ahoj” řekl Tommy a sedl si vedle kluka. Ten se na něho chvíli díval a pak povídá. “Ahoj, já jsem Adam” a taky na sebe ukázal, tak jak to předtím udělal Tommy. Tommy si vzal jednu kostku a podepřel s ní most, který Adam stavěl. Pustil po něm vláček, který zahoukal, jakmile se rozjel a Adam se zaradoval. “Ty jo, jsi dobrý, Tommy” řekl a usmál se. Byl raději sám, protože některé děti pro něho byly moc hlučné, ale Tommy byl ten pravý parťák na hraní, moc nemluvil, protože to neuměl a stavění kolejí mu šlo. Chvilku tak spolu stavěli, sem tam, Adam něco řekl česky, Tommy něco pronesl anglicky a vůbec jim nevadilo, že si nerozumí, protože při hře je důležitější mít zábavu. Když se něco nepodařilo, oba pokrčili rameny a vesele se zasmáli.

Někdo zazvonil na zvoneček. To paní učitelka dělala signál, že je čas na svačinu. Adam chytil Tommyho za ruku a někam ho vedl. Přišli do umývárny a Adam ukázal na ruce: “Musíme si umýt ruce před jídlem”. Tommy mu nerozuměl ani jediné slovo, ale díval se co dělá a hned pochopil, že mu asi řekl, že se má umýt. Kývl hlavou, pustil vodu a umyl si ruce.

Paní učitelka posadila na svačinu Tommyho vedle Adama, rozdala všem chleba se šunkou, půl jablka a kakao. “Chocolate milk” zaradoval se Tommy. “Dekuju?” řekl, nebo spíš se jakoby zeptal paní učitelky. “Správně Tommy” zaradovala se paní učitelka a zatleskala, aby věděl, že se mu to podařilo. Adam celou dobu Tommymu něco říkal, ukazoval pořád na vláčky a a máchal rukama a paní učitelka mu musela několikrát přijít připomenout, že teď je čas na jídlo a hrát si budou zase později. Tommy sice Adama poslouchal, ale vůbec neměl ponětí o tom, co mu říká a tak se jen usmíval.

Po svačině si šli hrát ven. Ve školce měli krásné hřiště a Adam s Tommym hned zabrali trojkolky a začali závodit. Jezdili kolem dokola a troubili na sebe. Tommy si ani nevšiml, že u plotu už čeká maminka, která pro něho raději přišla dřív, aby neplakal. Ani ji nenapadlo, že si hned první den bude s někým hrát. Domluvila se tedy s paní učitelkou, že pro něj přijde až po obědě a nechá ho ještě chvíli hrát.

K obědu měli špagety, které Tommy přímo miloval. “Spaghetti” ukázal na špagety a dal palec nahoru. Adam se na něho podíval. “Jo, špagety, jsou dobré” a taky dal palec nahoru, aby Tommy věděl, že s ním souhlasí. Oba se zasmáli, jak skvěle si rozumí.

Po obědě už pro něj přišla maminka. Chtěl by si ještě hrát, ale byl docela unavený. Ono zvládnout školku, kde nikomu nerozumíte není úplně jednoduché. A tak byl rád, že ji vidí. “Ahoj Adam” zavolal na kamaráda. “Ahoj zítra, Tommy” zamával na něho Adama zahoukal na pozdrav modrou lokomotivou.

Tommy byl moc rád, že zvládl první den, dokonce to ani nebylo tak těžké, jak si myslel. A už teď se těšil na zítřek.

